

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.934 van 29 december 2000
in de zaak A. 92.718/X-9607.**

In zake : Rudy QUINTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten B. MARTENS en G. JACOBS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

de n.v. REMO MILIEUBEHEER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. GHYSELS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudy QUINTENS
op 18 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
20 maart 2000 van de Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media houdende voorwaardelijke
inwilliging van het beroep van de n.v. REMO MILIEUBEHEER
tegen de beslissing van 9 april 1998 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij haar
de vergunning werd geweigerd voor het bouwen van een af-
valverbrandingsoven aan de Westlaan te Heusden-Zolder op
percelen, kadastraal bekend sectie E, nrs. 718e, 718f,
739e en 741f;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. JACOBS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat S. VAN GEETERUYEN die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. REMO MILIEUBEHEER met een verzoekschrift van 7 juli 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de n.v. REMO MILIEUBEHEER op 24 juli 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen van een afvalverbrandingsoven aan de Westlaan te Heusden-Zolder op percelen, kadastraal bekend sectie E, nrs. 718e, 718f, 739e en 741f; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk is gelegen in industriegebied; dat tijdens het openbaar onderzoek 507 bezwaarschriften worden ingediend, waaronder één collectief bezwaarschrift ondertekend door 160 personen; dat de gemachtigde ambtenaar op 6 november 1997 een ongunstig advies heeft uitgebracht, samengevat om reden dat de oven niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving waar enkele bedrijven uit de voedingsnijverheid zijn gelegen, en op nauwelijks 110 m van het dichtstbijgelegen woongebied, dat de n.v. geen eigenaar is van de betrokken percelen, dat de dorpskernen van Viversel en Rekhoven te zwaar zouden worden belast door een extra verkeersdruk van 170 vrachtwagens per dag, dat alternatieve inplantingsplaatsen niet zijn onderzocht en dat tussen de inplantingsplaats en het dichtstbijgelegen woongebied geen enkele buffer is voorzien; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 19 november 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat de n.v. REMO MILIEUBEHEER tegen deze weigeringsbeslissing beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie bij besluit van 9 april 1998 dit beroep heeft verworpen om reden dat een dergelijke inrichting dient te worden verwezen naar een gebied voor milieuvervuilende industrieën, dat geen bufferzone is voorzien met de woonkern Viversel, dat er een omvangrijk bijkomend wegtransport zal komen in de bebouwde kommen van Viversel en Rekhoven hetgeen om reden van verkeersveiligheid niet aanvaardbaar is; dat de

n.v. REMO MILIEUBEHEER tegen deze beslissing beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 20 maart 2000 het beroep heeft ingewilligd "voor de op de bijgaande plannen aangeduide werken, onder voorwaarde dat ten opzichte van de woonkern Viversel een groenbuffer wordt aangelegd op eigen terrein; dat deze zich overeenkomstig plan nr. 0-L-3026 zal situeren over de gehele strook tussen de loskade en de losplaats van de containers, en moet bestaan uit een hoogstammige eigen beplanting, aan te leggen het eerstvolgend plantseizoen na de beëindiging der ruwbouwwerken. Het advies van de brandweer dient nageleefd.";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van artikel 7, 2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"doordat (...) de bestreden beslissing de bouwvergunning toekent onder voorwaarde dat op eigen terrein een groenbuffer zou worden aangelegd en dat deze groenbuffer zich overeenkomstig plan nr. 0-L-3026 zal

situëren over de gehele strook tussen de loskade en de losplaats van de containers,

terwijl op het desbetreffende plan nr. 0-L-3026 helemaal geen bufferzone staat aangegeven en dat het uiteraard niet volstaat een zogenaamde bufferzone volgens plan te voorzien zonder deze bufferzone ook effectief vast te leggen zodat deze localiseerbaar wordt op het plan waarnaar verwezen wordt.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het middel niet heeft beantwoord;

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt dat uit de passage in het bestreden besluit die de voorwaarde bepaalt waaronder de vergunning wordt verleend duidelijk blijkt dat het wel mogelijk is de bufferzone te localiseren, zodat het onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk is gelegen in industriegebied; dat luidens artikel 7, 2.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgevestplannen en gewestplannen, industriegebieden een bufferzone dienen te omvatten, waarvan de breedte en de aanleg dienen bepaald te worden in de bouwvergunning, verleend voor de randpercelen van het gebied, of bij de goedkeuring van het verkavelingsplan of het aanlegplan van het gebied;

Overwegende dat de bouwvergunning is verleend "voor de op de bijgaande plannen aangeduide werken, onder voorwaarde dat ten opzichte van de woonkern Viversel een groenbuffer wordt aangelegd op eigen terrein; dat deze zich overeenkomstig plan nr. 0-L-3026 zal situëren over de gehele strook tussen de loskade en de losplaats van de containers, en moet bestaan uit een

hoogstammige eigen beplanting, aan te leggen het eerstvolgend plantseizoen na de beëindiging der ruwbouwwerken."; dat op het plan nr. 0-L-3026 dat deel uitmaakt van het bestreden besluit bedoelde groenbuffer niet is aangeduid; dat volgens voormeld plan tussen de loskade en de losplaats zich aanpalend aan de loskade over een breedte van circa 7,5 m enkel "losplaats(en) containers" bevinden; dat, daargelaten de vraag of een bufferzone die wordt voorzien tussen de vergunde installaties en niet aan de rand ervan beantwoordt aan de vereiste van een bufferzone zoals bedoeld door artikel 7, 2.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972, op het eerste gezicht niet duidelijk is wat de juiste breedte is van de opgelegde groenbuffer en tot waar deze zich uitstrekt; dat de bewoordingen van de opgelegde voorwaarde hiertoe niet kunnen volstaan; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat hij woonachtig is op circa 700 m van de geplande inrichting, dat de oprichting van een afvalverbrandingsinstallatie, met de daaraan verbonden emissies een aanzienlijke impact zal hebben op zijn leefklimaat, en een verhoogd gezondheidsrisico inhoudt, dat hij geconfronteerd zal worden met een aanzienlijke verhoging van de verkeersoverlast vermits hij woont aan de weg die toegang verleent tot de vergunde installaties, dat het nadeel van een bouwvergunning ook kan gelegen zijn in de functie of bestemming die aan het gebouw wordt gegeven door de bedrijvigheid die er zal plaatsvinden, en dat eens de bestreden beslissing ten uitvoer zal zijn gelegd, het nadeel niet meer te herstellen zal zijn;

Overwegende dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan

berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. REMO MILIEUBEHEER in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 maart 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende voorwaardelijke inwilliging van het beroep van de n.v. REMO MILIEUBEHEER tegen de beslissing van 9 april 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij haar de vergunning werd geweigerd voor het bouwen van een afvalverbrandingsoven aan de Westlaan te Heusden-Zolder op percelen, kadastraal bekend sectie E, nrs. 718e, 718f, 739e en 741f.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig december tweeduizend,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.